

Lieve gemeente,

Het thema voor vanmorgen is: Wie is groter. **God** of onze **pijn**? Of kun je aan God denken in de tandartsstoel, polikliniek. En hoe zit dat met psychische geestelijke pijn?

Ieder mens is wel eens gekwetst. Meer of minder. Daarbij hebben we de neiging onze portie als erg groot voor te stellen. In elke serie jongensboeken komt er wel een tafereel voor van een jongen die zich behoorlijk prikt en vervolgens roept; Ik bloed dood.

Soms kom je schrijnende verhalen tegen. Ik las van een meisje van 8 jaar dat een hulpverlener vroeg: Kunt u mij helpen? Mijn vader heeft altijd een foto van mijn broertje bij zich. Die is 4 jaar en lijkt heel veel op papa. Hij heeft ook een foto van mijn grote zus in zijn portefeuille. Ze is 15 en heel knap. Alleen van mij heeft hij geen foto bij zich en ik heb hem er wel een gegeven. Ik heb hem zo geknipt dat hij in zijn portefeuille past. Maar hij heeft hem in een la gelegd. Wat kan ik doen, zodat papa mijn foto bij zich draagt? Dat zijn verwondingen. Je zou zo'n kind in je armen willen nemen en zeggen: Geef mij je foto maar; ik geef het een speciaal plekje in mijn portefeuille. Maar ik ben haar vader niet.....

De grootste pijn vindt dikwijls plaats in de relatie met wie dichtbij je staat; hoe intiemer de relatie hoe groter de pijn van verwonding. Een jong meisje zei: Ik heb teveel verwondingen opgelopen, ik zal nooit meer van iemand kunnen houden. Dat is geweest! **Maar je moet toch verder.**

Een manier om met pijn om te gaan is:

- Je trekt je terug in jezelf om niet nog meer gewond te raken. Je creëert je eigen veilige stek.
- De tweede manier is hard en cynisch te worden. Voor dat de ander jou kan raken heb je die ander al geraakt. Je slaat terug of de ander het verdient of niet.
- De derde manier is: Ga naar Jezus Christus. Zijn striemen geven ons genezing. Hij heelt onze verwondingen en neemt cynisme en hardheid weg, zodat je weer kunt openstaan naar anderen om hen lief te hebben.

Ik zou u nu eenvoudig kunnen vragen waar kiest u voor:

- Terugtrekken
- Aanvallen
- Geloven? Achter, voren, boven en onder.

Ik doe dat niet. Ik wil het in een breder kader zetten:

1. Meer dan we willen toegeven is ons leven chaotisch. Zeker we plannen alles op de minuut en laten alles van een leien dakje lopen. Maar dat is de buitenkant. Als we eerlijk zijn over ons leven moeten we erkennen dat het min of meer een puinhoop is. Er zijn allerlei spanningen. Onze relaties en vriendschappen en de tijd die we over hebben gebruiken we om een begaanbaar pad te maken tussen de rommel van ons leven.
2. we weten veelal hoe we hebben te denken over God en geloof. Maar we merken dat het heel moeilijk is om God in een bepaalde formule te vatten. We kunnen de christelijke leer in een handzaam systeem stoppen, maar het christelijk leven niet.

Een poosje geleden hoorde ik een tragisch verhaal van een collega-predikant. Met een van zijn kinderen ging het niet een beetje mis, maar tragisch mis. Weet u wat ik toen als eerste dacht? En ik schaam me daar nu voor: wat heeft deze predikant fout gedaan? En waarom vroeg ik me dat af? Ik zoek een manier van geloven en doen, om de resultaten die ik wil behalen, te garanderen. Ik zou graag willen geloven dat er een manier, een systeem is om mijn kinderen op te voeden, om met mijn vrouw om te gaan, om een christelijk leven te leiden, een systeem van tien stappen op weg naar een gegarandeerd succes.

Maar zo gaat het niet! Of laat ik zeggen: planmatig, rationeel gaat het niet. We schakelen dan 95% van het leven uit. Ons probleem is niet het missen van dat handige boekje, dat logische stappenplan. Het zit dieper.

Ik wil dat duidelijk maken met een verhaal over de schilder Leonardo Da Vinci, niet die van de code, maar de echte. Voordat Da Vinci de opdracht kreeg om het werk "het laatste avondmaal" te maken, had hij een conflict met een collega-schilder en ze kwamen er niet uit. Hij raakte er verbitterd over, nam wat afstand en deed zijn werk. Tijdens het schilderen van dit werk besloot hij om het gezicht van zijn vijand, de andere schilder, als het gezicht van Judas af te beelden en zo wraak te nemen. Het gezicht van Judas was zodoende één van de eerste die af was. En iedereen kon eenvoudig het gezicht herkennen van de schilder met wie hij in de clinch lag. Maar toe hij eraan toe was het gezicht van Jezus Christus te schilderen, lukte dit maar niet. Iets leek dat te blokkeren, hield hem tegen. Hij raakte er gefrustreerd van. Tot hij tot de conclusie kwam dat wat hem blokkeerde het schilderen van het gezicht van de collega-schilder in het gezicht van Judas was. Hij haalde vervolgens dit gezicht van het doek en was in staat om binnen korte tijd het gezicht van Jezus Christus te tekenen en het schilderstuk af te ronden. En we weten hoe magistraal dit werk is.

Wat is groter:

1. Ons gevoel van vergelding, ons punt om te scoren of ons gevoel van genade.
2. Ons gevoel voor onze eigenwaarde of gekwetste eigenwaarde of ons gevoel voor Gods vergeving van ons en wat dat Gods zoon Jezus Christus heeft gekost?

In het onze vader bidden we;

- Uw naam worde geheiligd, is dus niet de onze
- Uw koninkrijk komen, dus niet mijn koninkrijkje
- Uw wil geschiedde, dus niet de mijne

Vol zijn van God en van zijn liefde! Hoe?

Door het contact dat we met God hebben, door het geloof, door de heilige Geest. Ik heb een laptop met een batterij. Zodoende kan ik enige tijd op mijn laptop werken zonder dat deze verbonden is met het elektriciteitsnet. De laptop houdt dan precies bij hoe de status van de batterij is en wat de resterende tijd is, compleet met een plaatje van een batterij op het scherm die aangeeft hoe vol deze nog is. En als deze onder de 5% komt, dan adviseert hij: Sla uw gegevens op en sluit de voedingskabel aan op het net. We kunnen niet elk moment van de dag contact met God hebben, maar we hebben veel momenten van opladen nodig willen we leven van Gods genade, kracht, liefde en vergeving. Dan is de verbinding met God door het geloof van levensbelang. Dan kunnen we over verwonding, pijn en verbittering heenkomen,

anders is dat niet mogelijk. Dus hoe kunnen we mensen hun overtredingen vergeven, zoals onze Hemelse Vader ons vergeeft? Hoe vallen we niet in de valkuil van niet vergeven, verbitterd blijven, zodat we het risico lopen dat onze Hemelse Vader ons onze overtredingen niet vergeeft. Leven zonder God?

Daar geeft het voorgaande gedeelte uit Matheus 6 antwoord op. En waar gaat dit stuk over? Over bidden. Blijf verbonden, blijf luisteren!

Eerst: handelen in moeilijke situaties, waarbij we pijnlijk geraakt zijn of zelfs verbitterd. Wellicht zegt u: geldt dat nu voor mij? Ik geef een paar symptomen voor als het in uw leven een rol speelt.

Hoe onderkennen we verwondingen:

1. geen interesse voor anderen
2. overgevoeligheid, onderhevig aan stemmingen
3. weinig echte vriendschappen, angst om vrienden te verliezen
4. geen dankbare houding, hij vindt het moeilijk om met anderen te delen of te helpen
5. Uiten in vleitaal of harde kritiek.

Dus voorbeelden van terugtrekken of aanvallen, naar achteren of naar voren. De bijbel wijst ons naar boven, naar God. En zegt: **ga zorgvuldig te werk. Ga in een stille ruimte en bidt tot God in het verborgene, in het geheim. Leg je leven voor God open.**

Bedenk vervolgens hoe we de Here Jezus verdriet doen met onze houding en ons gedrag. Leg je gedachten voor God neer. Zo denk ik over mijn man/vrouw/kind/ouder/broer/zus. Vlucht niet in verontschuldigheden! Het bloed van Jezus reinigt niet van ..., maar van onze zonden, dat we inzien: Het zal in mijn leven gaan om God, uw naam, uw koninkrijk, uw wil.

Zelfbeklag draait om mijzelf. En heel diep van binnen kan ik mijzelf niet helpen, niet genezen, zelfs geen pleister plakken.

Eén van de belangrijkste sleutels om anderen te kunnen vergeven en los te komen van zelfbeklag en verbittering is het begrijpen dat God weet wat het is om diep, heel diep verwond te zijn en dat hij nooit met verbittering reageert.

Bedenk daarbij dat hoe beter u iemand kent, hoe dichter u bij iemand staat, hoe pijnlijker het dan is als hij misbruik maakt van uw vertrouwen of u in de steek laat. God kent ons door en door, wie zou beter met u kunnen meevoelen dan HIJ? Wie kunt u dieper verwonden, méér teleurstellen dan wie ook ter wereld!

In de bijbel staat: Het berouwde de Here dat Hij de mens op aarde gemaakt had. En het smartte Hem in Zijn hart. Genesis 6 vers 6. God had de mooie schepping gemaakt en nu moest Hij ervaren dat mensen niet alleen aan elkaar een hekel hadden, maar ook aan God. Dat deed God pijn. Hij voelde zich diep gekwetst vertaalt de NBV. Wij vergeten vaak dat God een volmaakt geheugen heeft. Wij zien maar een klein deel. God ziet alles ononderbroken.

Misschien vraagt u zich af bij een bepaald gebeuren: Waar was God? Ik zal u zeggen God was erbij en heeft méér gebeden dan u. En toch geeft God ons zijn liefde en kracht, toch neemt God ons als kinderen aan, dank zij de verzoening door Jezus Christus. Zijn gevende liefde is groot, erg groot. En zijn dan moeilijke situaties voorbij? Hebben we dan geen problemen meer?

In het Engels is er een uitdrukking voor in de problemen zitten: "Sitting in hot water", in heet water zitten. Daar kreeg ik van één van jullie een toepasselijke uitleg over. Het komt uit een boekje van Jill Briscoe, die het een tijdje niet gemakkelijk had en bezig was een ontbijtje klaar te maken. God wil ons ook in moeilijke situaties gebruiken zo had ze gelezen.

Ik moest hieraan denken toen ik vanmorgen een theezakje in het kokende water liet zakken. Het was stil en ik keek naar het theezakje dat bungelde in het stomende water. Mmmmm, wat rook dat aroma lekker! Ik kreeg medelijden met dat theezakje. Ik weet maar al te goed hoe het voelt wanneer je in de benauwdheid – in hot water - zit. Maar de heerlijke geur maakt wel veel goed. Ik wil je ook het gedichtje dat ze maakte niet onthouden.

Ben ik als een theezakje – ontdek ik pas later
Welke smaak ik zal geven aan het kokend water?
Ben ik als een theezakje – niet zo bijzonder
Dat vraagt: lieve Heer, waarom ga ik ten onder?
Wordt het zo heet, zo benauwd in mijn leven
Omdat ik mijn geur en mijn smaak af moet geven?
Laat mij dan maar zakken, ik bungel en wacht
Uw warmte doortrekt mij en weg vloeit mijn kracht
Ik geef een aroma dat ieder verrast
En roep: ALSTUBLIEFT HEET, HOUDT MIJN TOUWTJE VAST!